

מאורות אל העבר

כח כסלו תשח | 11/12/1947

גוש עציון בתשח - Israeli
By Zoltan Kluger - National Photo Archive
ויקפדיה נחלת הכלל

השירה שנלכדה (שירת העשרה)

השקט ששרר ביציאה מבית לחם היה חשוד, אולם עשרים ושישה בני גוש עציון וכוחות התגבור שנלוו אליהם לא חשדו כי המהומות שפרצו עשרה ימים קודם לכן, לאחר החלטת האו"ם, יפריעו להם בדרכם. שישה קילומטרים בלבד לפני שהייתה השירה אמורה להגיע למחוז חפצה בכפר עציון, היא נלכדה במארב מתוכנן. הנשק הדל שבידי המתיישבים לא הצליח להדוף את המוני המתנפלים. מעטים הצליחו להימלט ולהזעיק את הבריטים, אך עד שאלו הואילו בטובם להתערב, נרצחו כבר עשרה מהנוסעים בידי המון ערבי שהתעלל בגופותיהם. בין הנופלים היה שלום קרניאל - מראשי הקיבוץ הדתי, בני עקיבא וגוש עציון. במאמר שפרסם מספר ימים לפני המארב ל"שירת העשרה" ביום כ"ח בכסלו תש"ח (11.12.1947), כתב קרניאל "הפעם שורת ההכרה כי דמנו לא נשפך לשווא. דם ברית הוא בחבלי הלידה של שחרור המולדת". האסון המחיש לתושבי הגוש כי הם נתונים למעשה במצור, והחל את המערכה הקשה שהסתיימה בנפילת היישובים חצי שנה לאחר מכן. אחרי מלחמת העצמאות נקברו חללי השירה יחד עם שאר נופלי גוש עציון בהר הרצל.